dera ger någon mening. Användningen av binderunor kräver, att ristaren är säker i stavningen och fullt konsekvent i förkortningsmetodens tillämpning. Man har dessvärre intryck av att så icke har varit fallet här.

Bruket av binderunor florerar under 1200-talet, främst dess senare hälft, men lever kvar även efter denna tid. Även fyndförhållandena svara mot en datering till senare delen av 1200-talet eller till 1300-talet.

254. S:t Peders sn, Lödöse, Kroken 1:2. Nu i Statens historiska museum

Pl. 177

Litteratur: R. Ekre, Fyndförteckning $^{8}/_{5}$ 1967 (VHAA 2652/67), d:o $^{11}/_{2}$ 1968 (VHAA 962/68); E. Svärdström, Runfynd 1967 (i Fornvännen 1968), s. 286.

I samband med mätnings- och återställningsarbeten hösten 1966 på utgrävningsområdet å Kroken 1: 2 och 1: 35 tillvaratogs på ca 170 cm djup ett träföremål, en botten eller ett lock till en spånask(?), med tre inskurna runtecken. Föremålet (SHM inv.nr 27.600: M 66) är av ek, cirkelrunt med en diameter av 14 cm och tjocklek av 0,9 cm. Runorna äro 5 cm höga. Förutom runtecknen finns ett kryss av ca 3 cm långa linjer inskuret. Inskriften kan formellt läsas sedd från två olika håll. Praktiska skäl tala för att den skall läsas med det skurna krysset ovanför runorna. Det kan nämnas att runinskriften förefaller sekundär i förhållande till krysset.

Inskrift:

kaa

Till läsningen: I r. 3 är hst nedtill kluven, förmodligen en korrigering. **a**-runorna ha ensidig bst. Ur den andra aspekten, med krysset nedanför inskriften, måste runföljden läsas **k k a**.

Inskriften är dunkel till sitt innehåll. Förmodligen är den en ägarebeteckning, möjligen två begynnelserunor i ett namn jämte pres. 3 sg. av verbet *ægha, a*, med utelämnat objekt. Se även Vg 238.

Ett annat föremål, en botten till en svarvad trätallrik av ek (SHM inv.nr 27.600: M 83) påträffades inom området på ett djup av 120 cm. Stödbottnen, 8,2 cm i diameter, har ett inristat bomärke i form av en **f**-runa, 3,5 cm hög.

Samtidigt påträffades också, på 140 cm djup, fyra delar av en furusticka (SHM inv.nr 27.600: M 61) med några svaga, tunt ristade runliknande tecken, som påminna om **l**- och **u**-runor. De ge ingen mening, och ristningen är förmodligen en s.k. förvirrad inskrift påminnande om kyrkklockornas i Fivlered, s. 471, och Mofalla, s. 414. Ristaren har förmodligen icke varit helt obekant med runor men okunnig i runskrift.

233. S:t Peders sn, Lödöse, Kroken 1:16. Nu i Statens historiska museum

Pl. 178, 179

Litteratur: P. H. Rosenström, Fyndförteckning $^{2}/_{10}$ 1961 (VHAA 6125/61), Nya medeltidsundersökningar i Gamla Lödöse (VFT 1963), s. 280; E. Svärdström, Kalenderstickan från Lödöse (Antikvariskt arkiv 21, 1963); S. O. Jansson, Art. Kalenderstav i Kulturhistoriskt lexikon för nordisk medeltid 8 (1963), sp. 150; K. G. L[junggren], Rec. av Svärdström a.a. i ANF 79 (1964), s. 298f.; J. Granlund, d:o i Fornvännen 1966, s. 257f., Livet i senmedeltidens städer (i: Den svenska historien 2, 1966), s. 248.

Äldre avbildningar: Rosenström a.a., Svärdström a.a.

I samband med arkeologiska undersökningar i centrum av Lödöse, Kroken 1: 16, med anledning av schaktningsarbeten för husbygge (vari nu Lödöse museum ingår) påträffades 1961 en kalendersticka med run-